

Olijfgroene torpedo's

Tussen 1945 en 1980 verdween de barbeel, *Barbu barbuis*, bijna uit het Nederlandse water. Alleen in de Grensmaas en de Limburgse Roer handhaafden zich kleine restpopulaties. Sinds het begin van de jaren negentig van de vorige eeuw gaat het met de barbeel weer beter en wordt hij steeds vaker in rivieren als de Waal, Rijn en IJssel aangetroffen. Hoewel er geen harde bewijzen voor zijn, lijkt het herstel van deze fraaie riviertrekvis het gevolg van een betere waterkwaliteit en het herstel van paai- en opgroeigebieden.

**TEKST EN
FOTOGRAFIE**
Jelger Herder

1. Barbelen vormen geen scholen maar wel vaak kleine groepen met individuen van dezelfde lengte.
2. Jonge barbelen lijken sterk op de volwassen exemplaren. Ze hebben zes bekdraden die functioneren als tastorgaan bij het zoeken van voedsel - vooral wormen, kreeftachtigen en insectenlarven - en waarmee ze kunnen proeven of er iets lekkers te vinden is.
3. Met hun torpedovormige lichaam zijn barbelen perfect aangepast aan het leven in rivieren. Hier liggen twee barbelen in de volle stroming, plat tegen de bodem.
4. Volwassen barbeel in een ondiep stuk van de rivier.
5. Jonge barbeeltjes zoeken voedsel in snelstromend water boven grindbanken, samen met andere soorten zoals riviergrondels en gestippelde alvers.

